

**Het Paradys der Geestelijcke ende Kerkelijcke
Lof-sangen/ op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

Herzogenbusch, 1621

Dilectus meus mihi & ego illi, Cant. 2. Op de Wyse: Komt menschen
schoon verciert met deughd. Pag. 176.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55072](#)

Dilectus meus mihi & ego
illi, Cant. 2.

Op de Wyse:

Komt menschen schoon verciert
met deughd. Pag. 176.

Mijn lief is myn//en ick ben zyn/
Die myp soo dickmael trueren//
doet:
Als hy absent//hem van my wendt/
Droefheyd myn hert besueren//moet.
Dickmael tot hem // heff ick myn
stem/
Die my nopt te versmaden// plagh/
Met ongheluck//of swaeren dreck/
Als hy my maer beladen// sagh.
Dus met geklagh//en swaer gewagh
Soeck ick/die my versaden// magh.
Hy vrydt myn hert//van alle smert/
En al myn kranckheyt hy // ver-
draeght:
Hy komat daer in//verneuwt myn sin
Verdryft wat hem in my// mishaegt.
Dus is't niet spoet//ghewoorden soet/
Dat ick de wereldt verben// magh:
De sonden quaet//ick nu seer haet/

Die ick so noo te sterben // plagh/
 Dat eerst myn ziel // soo bitter diel/
 Om 't selv' ick nu te erden // lagh.
 Nu ben ick blp // van sorghe vyp/
 Die my eertydig benoude // swaer:
 O wereltg eer // queldt my niet meer/
 'k Wil my van u nu houden // klaer:
 Wellust / voorspoedt / al 't aerdtische
 goedt

Magh nu myn ziel vermeeden // niet.
 Dooz haren raedt // en valschen pjaet
 Ick my wel-eer verleeden // liet:
 Nu metter daedt // ick vroegh en laet
 Wil Godt alleen verbepden // siet.

Jesu myn lief // al myn gherief
 Ghy blijven sult tot aller tijdt:
 Met u alleen // ben ick te vre'en:
 Wilt my toch helpen in den stryd.
 Boven gheneught // en alle vreught/
 Dewelcke sprupt vā vleesch en bloed/
 Is het vermaeck // daer ick na haect
 Van uwer liefden soeten vloedt.
 Om desen smaeck // ick heel versaeck
 Myneghen ziel / en 's wereltg goet.

